

Krzysztof Trzak

**“Europejskie społeczeństwo
informacyjne”**

**Praca opublikowana
w Internetowym Serwisie Oświatowym**

awans.net

Opracował Krzysztof Trzak
dyrektor Szkoły Podstawowej w Alojzowie
23.05.2002

Europejskie społeczeństwo informacyjne.

Rola i miejsce szkół w tym obszarze działań, zadania dla krajów kandydujących.

Unia Europejska tworzy sprzyjające warunki, wyznacza strategiczne zadania oraz koordynuje i finansuje działania służące rozwijaniu społeczeństwa informacyjnego. Zgodnie z wnioskami raportu Bangemanna, w 2000 roku kraje członkowskie przyjęły program dalszego rozwoju społeczeństwa informacyjnego:

"e-Europe-Information Society for All".

Spółeczeństwo informacyjne

Szybki rozwój technologii powoduje daleko idące zmiany społeczne i ekonomiczne. Konkurencyjność przemysłu i usług zależy coraz częściej od zarządzania informacją, jej jakości i szybkości przepływu.

To z kolei wymaga nowych technik gromadzenia, przetwarzania, przekazywania i użytkowania informacji, a co za tym idzie - multimedialnej struktury telekomunikacyjnej opartej na światłowodowych infostradach.

Spółeczeństwo informacyjne charakteryzuje się powszechnym dostępem do elektronicznych środków przekazu informacji, zróżnicowanej techniki komunikacyjnej, nieskrępowanego dostępu do sieci wszystkich operatorów i usługodawców oraz zdolności wzajemnego łączenia się i przetwarzania danych. Kompatybilne urządzenia techniczne umożliwiają nieprzerwany kontakt bez względu na miejsce pobytu właściciela.

Raport Bangemanna

Opublikowany w 1994 roku raport Bangemanna "**Europa i społeczeństwo globalnej informacji**" wskazywał, że rozwój społeczeństwa informacyjnego prowadzi do radykalnych przeobrażeń społecznych i gospodarczych. Posiadanie oraz umiejętność przetwarzania i wykorzystywania informacji staje się podstawowym dobrem warunkującym dalszy rozwój i dobrobyt społeczeństwa.

Kraje Piętnastki zadeklarowały gotowość wspólnego działania w celu budowy społeczeństwa informacyjnego. Po kilkumiesięcznych dyskusjach wyłonił się plan działania - *e-Europe 2002*, który został przyjęty podczas szczytu w Feira w czerwcu 2000 roku. Program ma na celu przyspieszenie modernizacji ekonomicznej krajów członkowskich oraz zniwelowanie różnic w dostępie do informacji pomiędzy dużymi ośrodkami miejskimi a prowincją.

Państwa członkowskie zobowiązały się do realizacji trzech głównych celów strategicznych:

- upowszechnienia cywilizacji informacyjnej wśród obywateli Europy, szkół, przedsiębiorstw oraz administracji publicznej;
- wspierania rozwoju nowych technologii informatycznych i komunikacyjnych;
- wzmocnienia spójności społecznej.

Dla realizacji tych celów Komisja Europejska wyznaczyła 10 obszarów tematycznych:

1. Wprowadzenie Internetu, środków multimedialnych do szkół i ich adaptacja do potrzeb edukacyjnych (e-Edukacja).
2. Tańszy dostęp do Internetu.
3. Szybki Internet dla naukowców i studentów.
4. Karty elektroniczne dla bezpieczeństwa dostępu do informacji (e-Bezpieczeństwo)
5. e-Handel.
6. Uwzględnienie potrzeb osób niepełnosprawnych.

7. Rząd online.
8. Służba zdrowia online.
9. Inteligentny transport.
10. Finansowanie innowacyjnych projektów z dziedziny ICT.

Poniżej przedstawię główne założenia pkt1 gdyż z racji wykonywanej pracy jest on mi najbliższy, oraz założenia programu e-Europe+

e-Edukacja (europejska młodzież w erze cyfrowej)

Zgodnie z założeniami programu do końca ubiegłego roku wszystkie szkoły w UE miały otrzymać dostęp do Internetu i narzędzi multimedialnych. Już w maju 2001 roku ponad 80% szkół w UE spełniało to kryterium (w Hiszpanii 95% szkół średnich). W połowie 2001 roku na 100 uczniów w europejskich szkołach przypadało średnio 4 komputery PC podłączone do Internetu (najwięcej w Danii, najmniej w Grecji i Portugalii). Do końca 2002 roku bezpośredni dostęp do narzędzi internetowych i multimedialnych powinni mieć wszyscy nauczyciele, jak również odbyć szkolenia w ich wykorzystaniu (pod koniec roku 2001 takie kursy ukończyła ponad połowa nauczycieli). Na początku roku 2003 uczniowie powinni móc korzystać z szybkiego dostępu do Internetu we własnej klasie.

W roku 2002 w ramach programu *e-Edukacja* Komisja Europejska uruchomiła 16 projektów o łącznej wartości 35 mln euro. Znaczne fundusze pochodzą również z państw członkowskich. Przykładowo Wielka Brytania przeznaczyła 700 mln GBP na ulepszenie infrastruktury Internetu w szkołach. Działania państw członkowskich wspomagają środki z funduszy strukturalnych. Edukacja multimedialna wspierana jest też przez program PROMETEUS.

E – Europe+

Inicjatywa *e-Europe+* zobowiązała również do działania państwa kandydujące do UE. Podczas konferencji ministerialnej w maju 2000 r. w Warszawie

państwa te przyjęły bliźniaczy program - *e-Europe+*. Jego celem jest przyspieszenie budowy społeczeństwa informacyjnego **w Polsce między innymi** poprzez rozwój usług z dziedziny łączności, dostępnych cenowo dla wszystkich obywateli. Jednocześnie zakłada się przetransponowanie i wdrożenie *acquis communautaire* w zakresie społeczeństwa informacyjnego.

Program przewiduje stworzenie tańszego, szybszego i bezpieczniejszego dostępu do Internetu między innymi poprzez zwiększenie szybkości połączeń i usług dostępnych między krajowymi sieciami naukowymi i szkolnymi a UE i resztą świata (oraz w obrębie tych sieci), a także popularyzację bezpiecznych sieci i wielofunkcyjnych kart mikroprocesorowych.

Jednym z istotnych elementów *e-Europe+* jest także inwestowanie w ludzi i umiejętności m.in. poprzez zwiększanie liczby komputerów (w tym komputerów podłączonych do Internetu w szkołach), odsetka pracowników posiadających przynajmniej podstawowe przeszkolenie w dziedzinie technologii informacyjnych, liczby miejsc i absolwentów szkoleń w dziedzinie komputerów i technologii informacyjnych oraz odsetka pracowników wykonujących pracę z zastosowaniem środków łączności.

Program ma także na celu stworzenie publicznych punktów internetowych (PIAP) dla każdego 1000 mieszkańców oraz centralnych sieci rządowych, dzięki którym obywatele będą mogli załatwiać sprawy urzędowe za pośrednictwem Internetu.

Ma również pobudzić wykorzystanie Internetu m.in. poprzez przyspieszenie handlu elektronicznego, dostęp elektroniczny do służb publicznych (zdobywanie informacji, składanie formularzy etc.), zamówienia publiczne realizowane za pośrednictwem Internetu oraz stworzenie systemów inteligentnego transportu.

Opracowane na podstawie biuletynów Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce.